

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ד עם רבינו'ס משלים

מעשה - נפלאות דרכי ה'

צוויי ברות האט דער ארימאן נישט געהאט, נאר צו שטיין אויף די קעלט טיף אינעם ווינטער מיט זיינע קליינע קינדער.

דער צווייטער איד וואס האט געדינגען די קרעטשמע האט פאר יארן נישט געהאט קיין קינדער, און יענעם יאר וואס ער האט געדינגען דעם קרעטשמע און צוגענומען די פרנסה פונעם ארימאן איז אים געבוירן געווארן א בן-זכר. עס איז געווען א וואונדער פאר אלעמען, אז נישט נאר וואס ער האט אפגעטון אזא עולה פארן ארימאן, האט ער נאך זוכה געווען צו א יונגל נאך אזויפיל יארן ווארטן אויף קינדער.

דער הייליגער רבי האט צוגעענדיגט די מעשה און געזאגט: "און אזוי פירט גאט די וועלט!"

פון די מעשה זעט מען אז מען קען נישט פארשטיין די פארבארגענע וואונדערליכע וועגן פון אויבערשטן וועלכע איז העכער פון אונזער פארשטאנד.

(שיש"ק ח"א תקל"ד)

דער הייליגער רבי האט אמאל ארוימגערעדט איבער דער ענין וויאזוי דער באשעפער פירט די וועלט מיט פארבארגענע דרכים, וואס מען קען עס מיט קיין שום שכל נישט פארשטיין.

דער רבי האט דערציילט איבער אן ארימאן מיט א קינדער געבענטשטע שטוב, וועלכער פלעגט דינגען א קרעטשמע פונעם פריץ און פלעגט זיך דערפון שפייזן. אזוי האט זיך עס געצויגן פאר יארן, ווען יעדעס מאל נאכן ענדיגן די דריי יאר האט דער פריץ געלאזט אויסרופן אז די קרעטשמע שטייט גרייט צו פארדינגען, פארשטייט זיך אז קיינער אפילו די גוי'שע שכנים האבן נישט געוואלט דינגען די קרעטשמע און זיין אן ארענדאר וויסנדיג אז דער איד איז א ביטערער ארימאן וועלכער דארף שפייזן זיין קינדער-געבענטשטע משפחה, האבן אלע אלס רחמנות אים נישט געטשעפעט.

איין יאר אבער, איז געקומען איין איד און געלאזט זיך העכערן די צאלונג פאר דער קרעטשמע און עס איז אים געלונגען צו דינגען פונעם פריץ די קרעטשמע. קיין

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹרָה מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (4)

אִיזוֹ אוֹיֵף זַיִ גִּיפּאַלִין אַ גְרוֹיֶסער פּחַד. חאַטְשֶׁע זַיִ וואַלְטִין צו גִישְׁטאַנען זײַ אונטֶער צו געבִין אונטֶער אים.

נָאָר זַיִ הָאָבִין גִיהֶעֲרֶט. אַז עַר אִיז מִמָּאָס גַעלֶט. און עַר ווִיל גָאָר קִיין גַעלֶט נִיט. און דָאָס אִיז בִּי זַיִ גִיווען. אַקעגֶן זַיִער אַמוּנָה. אַיבֶער דַעם הָאָבִין זַיִ זײַ גִיט גִיקאַנט אונטֶער געבִין אונטֶער אים. וואַרִין סֶע בִּי זַיִ גִיווען אַזוֹי ווי שְׂמֵד. ווִייל עַר גִלִיבֶט גָאָר נִיט אִין זַיִער אַמוּנָה דֶהיינו אִין גַעלֶט.

און זַיִ הָאָבִין זַיִער מוֹרָא גִיהאַט פֿאַר אים. און זַיִ הָאָבִין אַנגִיהוּבִין צו טָאָן זַיִערע עבֹדוֹת. און מְקַרִיב צו זַיִין קְרַבְנוֹת צו זַיִערע גִאַטִין (דֶהיינו צו די וואָס הָאָבִין פֿיל גַעלֶט)

און הָאָבִין גִינוּמֶען אַ חֶהָלָע (דֶהיינו אַ מעַנטש וואָס עַר הָאָט גִיהאַט אַבִיסִיל גַעלֶט וואָס עַר אִיז בִּי זַיִ אַ חֶהָלָע) און הָאָבִין אים מְקַרִיב גִיווען פֿאַר אַ קְרַבֵּן צו זַיִערע גִאַטִין (חֶבֶ"ל)

און אַזוֹי הָאָבִין זַיִ גִיטָאָן זַיִערע אַיבִריקע עבֹדוֹת (דֶהיינו די זאַכִין וואָס זַיִ פֿלעגן דַערמִיט צו דִינען זַיִערע גִאַטִין).

און דָּעַר גְבוּר אִיז אַלֶע מָאָל נַעֲהֶנְטֶער צו גִיקוּמֶען צו זַיִ. און עַר הָאָט אַנגִיהוּבִין צו שִׁיקִין צו זַיִ זַיִנע גִיבֹרִים. וואָס זַיִ ווִילִין. אַזוֹי ווי זַיִין שְׁטִיגֶער אִיז גִיווען פֿנ"ל.

אִיז אוֹיֵף זַיִ גִיווען אַ גְרוֹיֶסע פּחַד. און זַיִ הָאָבִין נִיט גוואַסֶט וואָס צו טָאָן. הָאָבִין זַיִ די סוּחֶרִים זַיִערע אִיין עֲצָה גִיגִיבֵן. בְּאַשֶׁר. זַיִ זַענען גִיווען אִין אַ מְדִינָה. וואָס די גאַנְצֶע מְדִינָה זַענען אַלֶע גִאַטִין.

און פֿאַרִין מִיט מְלֶאכִים. דֶהיינו זַענען מְדִינָה אִיז די גאַנְצֶע מְדִינָה. פֿון קְלִיין בִּיז גְרוֹיס זַענען אַלֶע ווִילד גְרוֹיֶסע עֲשִׁירִים זַיִער.

בִּיז דָּעַר קֶלַענֶצְטֶער פֿון דָּעַר מְדִינָה אִיז אַ גָאָט (וועדֶליג זַיִער נאַרִיש פֿאַר פֿירֶטֶטִי. וואַרִין דָּעַר קֶלַענֶצְטֶער פֿון דָּעַר מְדִינָה אִיז אַזוֹי אִיין עוֹשֶׁר און הָאָט אַזוֹי פֿיל גַעלֶט. וויפֿיל בִּי זַיִ אִיז אַזוֹי גִיזעצֶט אַז מִיט אַזוֹי פֿיל גַעלֶט אִיז מֶען שוִין אַ גָאָט פֿנ"ל)

און זַיִ פֿאַרִין מִיט מְלֶאכִים. וואַרִין זַיִערע פֿערד זַענען צו גִידֶעקֶט מִיט אַזוֹי אַ גְרוֹיס עֲשִׁירוֹת מִיט גָאָלד און נָאָך אַזוֹי אַ גִלִיכִין. וואָס אַ דַעק פֿון אַ פֿערד (פֿון דָּעַר מְדִינָה) טֶרַעפֶט אָן וויפֿיל בִּי זַיִ הָאָט אַ מְלֶאכֶה.

(דֶהיינו מִיט אַזוֹי פֿיל גַעלֶט ווי אַ דַעק פֿון אַ פֿערד טֶרַעפֶט אָן בִּי דָּעַר מְדִינָה. אִיז מֶען בִּי זַיִ שוִין מִיט אַזוֹי פֿיל גַעלֶט אַ מְלֶאכֶה)

און סֶע אִיז בִּי זַיִ גִיווען אִיין ווִינדֶער בִּי די לֵיט. אַז סֶע זאַל זײַ גִיפִינען אַ מעַנטש. וואָס עַר זאַל צו זַיִ קוּמֶען. און זאַל זַיִ אַזוֹינֶס זַאגִין. גָאָר אַקעגֶן זַיִער אַמוּנָה. הָאָבִין זַיִ זײַ גִישְׁטוֹיֶסִין. אַז דָאָס מוֹז זַיִין דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה.

וואַרִין זַיִ הָאָבִין שׁוִין גִיהֶעֲרֶט. אַז סֶע אִיז פֿאַר הָאָנְדִין אַזוֹי אַ בַּעַל תְּפִלָּה אוֹיֵף דָּעַר וועלֶט. וואַרִין די זַאָך פֿון דַעם בַּעַל תְּפִלָּה אִיז שׁוִין מְפוֹרֶס גִיווען אוֹיֵף דָּעַר וועלֶט (פֿנ"ל)

און מֶען פֿלעגֶט אים רופֶין אוֹיֵף דָּעַר וועלֶט. דָּעַר פֿרוּמֶער בַּעַל תְּפִלָּה. נָאָר זַיִ הָאָבִין אים נִישְׁט גִיקאַנט חאַפִין. וואַרִין עַר הָאָט זײַ בִּי אִיטְלִיכֵן אַנְדֶּערש פֿאַרשְׁטעלֶט. בִּי דַעם הָאָט עַר אַ פֿנִים גִיהאַט ווי אַ סוּחֶר און בִּי דַעם. ווי אִיין אַרום מָאָן וְכוּ' פֿנ"ל. און תִּכְפֹּף אִיז עַר נְמַלֵּט גִיוואַרִין פֿון דָּאָרט (פֿלומֶר עַר אִיז גִיך אַנוועק פֿון זַיִ).

וְיִהִי הַיּוֹם און סֶע אִיז גִיווען אִיין גְבוּר. וואָס מִיט אים הָאָבִין זײַ צום הוֹיף גִינוּמֶען פֿמָה גְבוּרִים. און דָּעַר גְבוּר מִיט זַיִנע גְבוּרִים. אִיז גִיגאַנְגען. און הָאָט אַפֿגִינוּמֶען מְדִינּוֹת.

און דָּעַר גְבוּר הָאָט מֶעַר נִיט גִיוואַלֶט נָאָר הַכְּנַעֲנָה. (פֿלומֶר מֶען זאַל זַיִין אונטֶער טעניג אונטֶער אים) און אַז די מְדִינָה פֿלעגֶט זײַ אונטֶער גִיבִין אונטֶער אים.

פֿלעגֶט עַר זַיִ צו לֶאזִין. און אַז נִיט. פֿלעגֶט עַר זַיִ חֶרֶב צו מַאכִין. און עַר אִיז גִיגאַנְגען. און הָאָט אַלֶץ כּוֹבֵשׁ גִיווען (דֶהיינו אַפֿגִינוּמֶען) מְדִינּוֹת. און קִיין גַעלֶט הָאָט עַר גָאָר נִיט גִיוואַלֶט.

נָאָר הַכְּנַעֲנָה אַז מֶען זאַל זַיִין אונטֶער אים. און דָּעַר שְׁטִיגֶער פֿון דַעם גְבוּר אִיז גִיווען. עַר פֿלעגֶט שִׁיקִין אִין דָּעַר מְדִינָה אַרִיין זַיִנע גְבוּרִים. אַז עַר אִיז נָאָך ווִיט גִיווען פֿון דָּעַר מְדִינָה פּוֹפְצִיג מִייל. אַז זַיִ זאַלִין זײַ אונטֶער גִיבִין אונטֶער אים. און עַר הָאָט אַלֶץ אַפֿגִינוּמֶען מְדִינּוֹת.

און די סוּחֶרִים פֿון דָּעַר מְדִינָה פֿון עֲשִׁירוֹת הַנָּ"ל. וואָס זַיִ פֿלעגֶין צו הָאָנְדֶּלען אִין פֿרַעמֶדֶע מְדִינּוֹת פֿנ"ל. זַענען די סוּחֶרִים אַהִיִים גִיקוּמֶען. און הָאָבִין דַּעֲרִיצִיילֶט פֿון דַעם גְבוּר.

נמצא פארין זיי מיט מלאכים זיי שפאנגען איין דריי פאר מלאכים און פארין מיט זיי. בכן באדארפט איר שיקין צו דער מדינה. און זיי וועלן אייך בודאי העלפן ווארין זיי זענען זיך אלע גאטין. (אזוי איז אלץ גיווען די עצה פון זייערע סוחרים)

איז די עצה זיי זייער גיפעלין. ווארין זיי האבן גיגלייבט. אז זיי וועלן בודאי גיהאלפן ווערן דורך יענער מדינה. ווארין זיי זענען זיך דארט אלע גאטין פנ"ל.

און דער בעל תפלה. האט זיך מיישב גיווען. ער וועט נאך אמאל גיין צו דער מדינה. טאמער וועט ער זיי פארט ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

און ער איז אהין גיגאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים. און ער האט אנגיהויבן צו שמוסין מיט איין שומר. אזוי ווי זיין שטייגער איז.

האט אים דער שומר דערציילט פון דער גבור. אז זיי האבן גרויס פחד פאר אים. האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט. וואס האט איר בדיעה צו טאן. האט אים דער שומר דערציילט. די זאך הנ"ל. אז זיי ווילן שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל.

האט דער בעל תפלה אויס אים זייער גילאכט. און ער האט צו אים גיזאגט. דאס איז זייער א גרויס נארישקייט. ווארין זיי זענען מענטשן אזוי ווי מיר (דחיינו די מדינה וואס זיי האבן אהין גינואלט שיקין זיי זענען נאר מענטשן) און איר אלע מיט אייערע גאטין זענען אלע נאר מענטשן. און סע איז קיינער קיין גאט ניט.

סע מער ניט פארהאנדן נאר איין גאט אויף דער וועלט. דער וואס האט אלע באשאפן. און אים אליין באדארף מען נאר צו דינען און צו אים באדארף מען נאר מתפלל זיין און נאר דאס איז דער עיקר תכלית אויף דער וועלט.

און דעסט גלייכין נאך אזוינע רייד האט אלץ דער בעל תפלה גירעט מיט דעם שומר. און דער שומר האט אלץ ניט צוגיהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי איינגיזעצט גיווען זייערע נארישקייט פון א לאנגע צייט פנ"ל. נאר דער בעל תפלה. האט אבער מיט אים אסאך גיטעניט. ביז צום סוף. האט דער שומר אים גיענפערט. ווייטער וואס קאן איך טאן. איך בין זיך נאר איינער. און דאס האט שוין א פנים עפעס פון איין תשובה. ווארין די רייד וואס דער בעל תפלה האט פרייר גירעט מיט דעם שומר. און די רייד וואס ער האט

איצט גירעט. האבן זיי זיך אין איינעם צום הויף גינומען. ביז זיי האבן אים עפעס גירירט. (ווארין די תשובה וואס דער שומר האט גיענפערט. וואס קאן איך טאן וכו'. דאס ווייזט אויס אז די רייד פון דעם בעל תפלה הייבן שוין אן עפעס אביסל אריין צו גיין אים אין הארצן אריין)

און אזוי איז דער בעל תפלה גיגאנגען צום אנדערין שומר. און האט מיט אים אויך גירעט אזוי ווי זיין שטייגער איז פנ"ל און ער האט אים אויך ניט צו גיהערט און צום סוף האט ער אים אויך אזוי גיענפערט פנ"ל. איך בין זיך נאר איינער וכו' פנ"ל. און אזוי אלע שומרים האבן אים גיענפערט די תשובה צום סוף.

דערנאך איז דער בעל תפלה אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. און האט אנגיהויבן ווידער מיט זיי צו שמוסין ווי זיין שטייגער איז גיווען. באשר אז זיי אלע זענען גאר אין טעות זייער.

און דאס געלט איז גאר קיין תכלית ניט נאר דער עיקר תכלית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין תורה און תפלה וכו'. האבן זיי אים נישט צוגיהערט ווארין זיי זענען שוין אלע זייער גיווען איינגיווארצילט אין דעם געלט פון א לאנגע צייט. און זיי האבן אים דערציילט פון דעם גבור. און אז זיי ווילן שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל. האט ער אויס זיי אויך גילאכט.

און ער האט זיי גיזאגט. אז דאס איז א נארישקייט. און זיי זענען אלע נאר מענטשן. און זיי וועלן אייך גאר ניט קאנען העלפן ווארין איר זענט מענטשן און זיי זענען מענטשן און זיי זענען גאר קיין גאט ניט. נאר איין גאט ברוך הוא איז פארהאנדן וכו'. און מכה דעם גבור.

האט ער זיך אנגירופין (מיט דעם לשון). אויב סע ניט דער גבור (אזוי ווי איינער פארנווינדארט זיך. אויב דאס איז ניט דער וואס ער ווייסט) האבן זיי ניט פארשטאנען וואס ער מיינט. און אזוי איז ער גיגאנגען פון איינעם צום אנדערין און האט מיט זיי אלץ אזוי גישמוסט. פנ"ל.

און מכה דעם גבור האט ער צו איטליכן גיזאגט. אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל. האבן זיי ניט פארשטאנען זיינע רייד. וואס ער מיינט.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (4)

- ער האט זייער געוויינט און גארנישט געזאגט
- ער האט זייער געקרעכצט און איז אוועק געגאנגען
- ז. **וואס נאך האט זיי דער בעל תפילה געזאגט?**
 - עס איז נאר דא איין גאט און דער וועלט
 - אז נאר דעם אייבירשטן דארף מען דינען און צו אים דארף מען דאווענען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. **וואס האט דער שומר צום סוף געענטפערט?**
 - וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
 - וואס קען איך טוהן איך טראכט אנדערש
 - וואס קען איך טוהן איך וויל נישט הערן
- ט. **וואס האט דער בעל תפילה פארשטאנען פון די ענטפער?**
 - אז זיינע ווערטער האבן נאך גארנישט אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין אינגאנצן אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין עפעס אביסל אויפגעטון ביי די מענטשן
- י. **וואס האט זיי דער בעל תפילה געזאגט וועגן דעם גבור?**
 - אז ער איז נישט אזא גבור
 - אויב איז עס נישט דער גבור !! (אזוויי איינער וואס וואנדערט זיך)
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. **וויאזוי פלעגט די וועלט רופן דעם בעל תפילה?**
 - דער מלאך אלוקים
 - דער פרומער בעל תפילה
 - דער צדיק הדור
- ב. **וואס האט דער גבור געוואלט?**
 - כבוד, אז מיזאל אים מכבד זיין
 - געלד, אז מיזאל אים געבן זייער געלד
 - הכנעה, אז מיזאל זיך אונטערטעניגן אונטער אים
- ג. **פארוואס האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות זיך נישט געקענט מכניע זיין צום גבור?**
 - ווייל ער איז ממאס געלד און דאס איז קעגן זייער אמונה
 - ווייל ער איז ממאס תאוות און דאס איז קעגן זייער אמונה
 - ווייל ער איז ממאס כבוד און דאס איז קעגן זייער אמונה
- ד. **וואספארא עצה האבן זייערע סוחרים געגעבן פאר זיי?**
 - אז זיי זאלן אנטלויפן
 - אז זיי זאלן זיך מכניע זיין
 - אז זיי זאלן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע האבן אזויפיל געלד וואס לויט זייער שיטה זענען זיי אלע גאטין - אז זיי זאלן זיי העלפן
- ה. **וואס האט דער שומר פון מדינה של עשירות געזאגט צום בעל תפילה ווען ער איז נאכאמאל געקומען צו זיי?**
 - אז זיי האבן גארנישט מורא פונעם גבור
 - אז זיי ווילן תשובה טוהן און פארמייעסן געלד
 - אז זיי האבן מורא פונעם גבור און זיי ווילן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע זענען דארטן (לויט זייער שיטה) גאטין
- ו. **וואס האט דער בעל תפילה געענטפערט?**
 - ער האט אים זייער אויסגעלאכט און געזאגט אז ס'איז א גרויסע נארישקייט אז זיי זענען גאטין

טיפער געטראכט

די שומרים פון די מדינה של עשירות האבן פארשטאנען וואס דער בעל תפילה האט מיט זיי גערעדט?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך דער ווארט "געלט"? **38 מאל**

